

Psalm 130: Op het zondaarsbankje

Waar schuld barmhartigheid ontmoet

THEMA

Richting het einde van de reis loopt de pelgrim door een diep dal. Dit dal staat symbolisch voor de zijn afstand tot God. Afstand veroorzaakt door zijn diepe schuld. Hoe kun je, met de ontmoeting met God voor de boeg, recht voor God staan?

Het woordje 'maar' van vers 4 vat heel het evangelie samen: wat voor mensen onmogelijk is, maakt God mogelijk. Onze schuld ontmoet barmhartigheid bij God. Bij hem is vergeving. Gods eigen Zoon neemt onze plaats op het 'zondaarsbankje' over. Daarom is er voor ons bevrijding bij de Heer, altijd weer (vers 7).

*“Mag iemand nog
een mindere periode
hebben?”*

Gods genade schiet nooit tekort. Zijn liefde is verankerd in zijn wezen en zijn wil. Het vindt zijn bron in Gods wezen en niet in ons gedrag. Gelukkig maar,

want onze liefde is als ochtendmist: het verdampt waar je bijstaat (Hosea 6,4).

Wij mensen kunnen niet zonder de kracht van vergeving. Zonder vergeving kunnen wij God niet ontmoeten en is onze pelgrimsreis vergeefs. Ook onderling kunnen wij niet zonder vergeving. Want schuld zet je vast in het verleden, waardoor je niet verder kunt. Het ontnemt je de adem en trekt je omlaag.

Is er in onze maatschappij - die ons vaak keihard afrekenet op ons resultaat - nog ruimte voor falen? Mogen er nog fouten gemaakt worden? Mag iemand nog een mindere periode hebben? Psalm 130 leert ons over Gods barmhartigheid, die ruimte schept voor schuldige mensen die op het zondaarsbankje zitten.

LEESROOSTER

Maandag (29-03)	Psalm 130
Dinsdag	Hosea 6,1-6
Woensdag	Jesaja 51,9-11
Donderdag	Psalm 85
Vrijdag	2 Korintiërs 5,17-21
Zaterdag	Romeinen 3,21-26

VRAGEN

1. Welke rol spelen schuld en schaamte in jouw (geloofs)leven? Wat betekent het woordje 'maar' (vers 4) daarin voor jou?
2. Hoe reageer jij op mensen die fouten maken? Is daar ruimte voor en zo ja: welke?
3. Welke ruimte gun je jezelf om fouten te maken? Wat brengt dit je?
4. Lees Jakobus 5,16: zou 'de biecht' (elkaar je zonden belijden) een goede manier zijn om Psalm 130 werkelijkheid te laten worden in je leven? Denk eens na met elkaar over welke rol de kerk/je kring hierin zou kunnen spelen?

PRIKKELS

1. Zoals God mijn schuld vergeeft, zo vergeef ik ook een ander (Mat.6,12).
2. Onze kerk is een veilige haven voor schuldigen.
3. De woorden 'maar God...' (vers 4) maken ons gemakzuchtig (Rom.6,1-2).

VOOR DE JEUGD

1. Heb jij het idee dat je schuldig staat tegenover God?
Waar zit dat in?
2. Heb je wel eens iemand moeten vergeven? Hoe vond je dat?
3. Stel je eens de situatie voor dat er in je vriendengroep over elkaar geroddeld wordt of dat iemand (misschien jijzelf) bewust wordt buitengesloten. Welke rol zou vergeving in jouw sociale leven kunnen spelen?